

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobkyně: **Vodohospodářská zařízení Šumperk, a.s.**, IČO: 476 74 954
sídlem Jílová 2769/6, 787 01 Šumperk
zastoupené advokátem Mgr. Ing. Martinem Lukášem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 21. 7. 2023, č. j. MZP/2023/330/490, sp. zn. ZN/MZP/2023/330/5,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 25. 9. 2023 k Městskému soudu v Praze (dále jen „soud“) domáhala přezkumu rozhodnutí ministra životního prostředí (dále jen „ministr“) ze dne 21. 7. 2023, č. j. MZP/2023/330/490, sp. zn. ZN/MZP/2023/330/5 (dále jen „napadené rozhodnutí“),

kterým ministr zamítl námitky žalobkyně, coby příjemce dotace, podané proti Opatření o nevyplacení dotace dle § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“), vydanému poskytovatelem dotace – Ministerstvem životního prostředí, odborem fondů EU jako Řídicím orgánem Operačního programu Životní prostředí 2014–2020 (dále jen „žalovaný“) ze dne 9. 2. 2023, č. j. MZP/2023/330/35, sp. zn. ZN/MZP/2023/330/5 (dále jen „opatření“), a opatření shledal dle § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel plně oprávněným.

2. Opatřením bylo rozhodnuto o nevyplacení části dotace ve výši 854 433,60 Kč na projekt žalobkyně (dále též jen „zadavatel“) s názvem „Sušárna čistírenských kalů na ČOV Šumperk“, registrační číslo CZ.05.3.29/0.0/0.0/19_126/ 0011519 (dále jen „projekt“). Ke korekci dotace v rozsahu 5 % z částky původně přiznané dotace (17 088 672 Kč) došlo z důvodu porušení zásady transparentnosti, zásady rovného zacházení a zásady zákazu diskriminace dle § 6 odst. 1, 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném ke dni zahájení zadávacího řízení (dále jen „ZZVZ“), a dále z důvodu porušení povinnosti podle § 99 odst. 1 ZZVZ, když žalobkyně u nadlimitní veřejné zakázky souběžně s provedením změny zadávacích podmínek neodeslala ke zveřejnění oznámení o prodloužení lhůty pro podání nabídek do Věstníku veřejných zakázek (dále jen „VVZ“) ani do Ústředního věstníku Evropské unie (dále jen „TED“), ale učinila tak až po uplynutí lhůty k podání nabídek.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalobkyně podala proti opatření dne 24. 2. 2023 odůvodněné námitky. V nich namítala, že ZZVZ nespecifikuje lhůtu, ve které má dojít ke zveřejnění změn zadávací dokumentace dle § 212, resp. § 99 ZZVZ. Navíc dle žalobkyně v daném případě nedošlo ke zkrácení práv ani k poškození oprávněných zájmů žádného z potenciálních účastníků zadávacího řízení, neboť všichni dodavatelé podali nabídku až v konečném prodlouženém termínu pro podání nabídek a proti postupu žalobkyně nikdo nic nenamítal. Žalobkyně dále uvedla, že formální povinnosti dle předmětných ustanovení ZZVZ dostala samotným zveřejněním informace. Skutečnost, že tak učinila až po doručení výsledků interim kontroly dotačním orgánem, jí není možné přičítat k tíži, neboť účelem kontroly má být možnost zásahu do běžícího zadávacího řízení ve fázi před uzavřením smlouvy, aby mohlo být předcházeno postupům, které by dotační orgán mohl vyhodnotit jako rozporné se závaznými předpisy. K takovému porušení však dle žalobkyně nedošlo. Žalobkyně rovněž označila argumentaci žalovaného prostřednictvím důvodové zprávy za nepřipustnou, protože je pouze podpůrným výkladovým nástrojem, a je nutno soustředit se na text směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014, o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (dále jen „směrnice 2014/24/EU“) a na text samotného ZZVZ. Nadto nelze dané pochybení dle žalobkyně podřadit pod bod č. 6 Přílohy Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 7. 9. 2020, č. 115D314021490 (dále jen „Rozhodnutí o poskytnutí dotace“), dle kterého je postihováno „*Neuveřejnění prodloužených lhůt pro podání nabídek nebo Neprodloužení lhůt*“.

pro podání nabídek,“ neboť informace o změně lhůty pro podání nabídek byly žalobkyní odeslány k uveřejnění a následně byly ve VVZ a TED uveřejněny.

4. Závěrem podaných námitek žalobkyně konstatovala, že žalovaný nerespektoval zásadu přiměřenosti, když byla mechanicky uložena korekce ve výši 5 %, aniž by posoudil charakter zjištěné nesrovnalosti.
5. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 26. 7. 2023. K námitkám žalobkyně ministr uvedl, že smyslem úpravy § 99 ZZVZ je umožnit dodavatelům seznámit se ještě během soutěžní lhůty se změnami nebo doplněními zadávací dokumentace, když je zadavateli umožněno zadávací podmínky změnit nebo doplnit před uplynutím lhůty pro podání nabídek, ale zároveň je mu uloženo uveřejnit nebo oznámit tyto změny dodavatelům stejným způsobem jako byla uveřejněna nebo oznámena konkrétní modifikovaná zadávací podmínka. Ustanovení § 212 ZZVZ je pak nutno interpretovat jako podmínku formy uveřejnění změn zadávací dokumentace prostřednictvím formulářů. Nelze tak souhlasit s argumentací žalobkyně o neexistenci lhůty – lhůta pro zveřejnění změny zadávací dokumentace ve VVZ a TED naopak vyplývá ze samotné původní podoby zadávací dokumentace, s níž bylo zadávací řízení zahájeno.
6. Ministr dále uvedl, že neobstojí ani úvaha žalobkyně o tom, že v souvislosti s jejím postupem nemohlo dojít k porušení zásady rovného zacházení ve vztahu k dodavatelům – nelze totiž vyloučit existenci potenciálního uchazeče o veřejnou zakázku, který s ohledem na to, že k uveřejnění či oznámení změny zadávací dokumentace nedošlo řádným způsobem, tedy i formou včas (v soutěžní lhůtě) zveřejněných formulářů dle § 212 ZZVZ, nakonec svoji účast v zadávacím řízení nerealizoval, ačkoli by mohl jinak všechny podmínky zadávací dokumentace plnit a mohl nabídnout v rámci soutěže nižší cenu; to je právě podstatou vytýkaného jednání žalobkyně. K námitce ohledně argumentace důvodovou zprávou ministr uvedl, že důvodová zpráva je obecně považována za doplňkový výkladový nástroj, a tak byla ze strany žalovaného užita.
7. K finanční opravě ve výši 5 % ministr konstatoval, že žalovaný provedl správní úvahu, v jejímž rámci shledal důvody pro snížení finanční opravy (zejména se jednalo o zveřejnění prodloužení lhůty pro podání nabídek na profilu zadavatele), neboť s ohledem na zachování rovného přístupu k příjemcům dotace a v rámci ustálené rozhodovací praxe stanovil sníženou finanční opravu ve výši 5 % (zatímco pro běžná pochybení je korekce určena na 10 %).
8. Závěrem ministr uvedl, že závěry žalovaného je nutné považovat za správné a námitky žalobkyně za nedůvodné.

III. Žaloba

9. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu. V *prvním okruhu žalobních námitek* žalobkyně namítala, že § 212 ani § 99 odst. 1 ZZVZ (a ani jiné ustanovení tohoto zákona) nestanovuje žádnou konkrétní lhůtu, ve které má ke splnění povinnosti oznámit prodloužení lhůty pro podání nabídek ve VVZ a TED dojít. Dle žalobkyně proto nelze dovozovat z § 99 odst. 1 ZZVZ povinnost k „souběžnému“ plnění. Stejně tak nelze souhlasit s tím, že by žalobkyně svým jednáním porušila zásadu transparentnosti, zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace ve smyslu § 6 odst. 1 a 2 ZZVZ, poněvadž postupovala transparentně a vůči všem stejně. Postupem žalobkyně nedošlo ani ke zkrácení

práv nebo k poškození oprávněných zájmů žádného z účastníků zadávacího řízení, neboť všichni dodavatelé podali nabídku až v konečném prodlouženém termínu lhůty pro podání nabídek. Potenciální dodavatelé byli o prodloužení lhůty pro podání nabídek řádně informováni již prostřednictvím profilu zadavatele – žalobkyně. V průběhu zadávacího řízení rovněž nikdo nic nenamítal. Žalobkyně proto měla za to, že formální povinnosti podle § 212 odst. 4 ZZVZ i podle § 99 odst. 1 ZZVZ dostala provedeným zveřejněním změn lhůt k podání nabídek dne 1. 11. 2021 a k narušení smyslu a účelu právní úpravy nedošlo. K výkladu ministra a žalovaného prostřednictvím důvodové zprávy žalobkyně zopakovala, že důvodové zprávy jsou pouze podpůrným výkladovým nástrojem, relevantním jen v případě nejednoznačného znění zákonného ustanovení. Žalobkyně dále namítla, že její postup nepředstavuje porušení uvedené pod bodem č. 6 příloha č. 2 Rozhodnutí Komise C(2019)3452 ze dne 14. května 2019, kterým se stanoví a schvalují pokyny ke stanovení finančních oprav, jež má Komise provést u výdajů financovaných Unii v rámci sdíleného řízení v případě nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších změn (dále jen „Rozhodnutí EK“), když ani toto rozhodnutí žádnou lhůtu pro splnění povinnosti uveřejnění nestanoví. Druh nesrovnalosti č. 6 zní: „*Neuvedení prodloužených lhůt pro podání nabídek nebo Neprodloužení lhůt pro podání nabídek*“. V řešeném případě se však žalobkyně dle svého přesvědčení nedopustila ani jedné z uvedených nesrovnalostí, jelikož informace o prodloužení lhůty odeslala ke zveřejnění a tyto byly zveřejněny v TED i VVZ.

10. *Druhý okruh žalobních námitek* se vztahoval ke stanovené korekci ve výši 5 % z přiznané dotace. Žalobkyně uvedla, že ministr a žalovaný měli povinnost zohlednit, zda mohlo mít porušení povinnosti zveřejnit změnu lhůty k podání nabídek ve VVZ a TED potenciální finanční dopad a je tak vůbec přípustné uvažovat o uložení finanční opravy. Takový postup odpovídá principu proporcionality, který je při ukládání korekcí poskytovaných dotací zdůrazňován v rámci judikatury Nejvyššího správního soudu (například usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33 a ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48, či rozsudky ze dne 19. 7. 2018, č. j. 7 Afs 172/2018-40 a ze dne 28. 3. 2019, č. j. 4 Afs 421/2018-39). Z opatření ani z napadeného rozhodnutí však nevyplývá, že by byla závažnost porušení dotačních podmínek a vliv porušení na dodržení účelu dotace, vymezeného v čl. 5 přílohy č.1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, posuzovány. Údajné pochybení nemělo dle žalobkyně žádný vliv na dodržení účelu dotace, přičemž nezohlednění závažnosti údajného porušení dotačních podmínek a jeho vlivu na dodržení účelu dotace je v přímém rozporu s principem proporcionality. Žalobkyně dále namítala, že opatření ani napadené rozhodnutí nezmiňuje, z jakých konkrétních úvah správní orgán při stanovení korekce dotace vycházel a k jakým konkrétním individuálním okolnostem přihlédl, proto jsou opatření i napadené rozhodnutí v rozporu s bodem 1.4 přílohy č. 2 Rozhodnutí EK, ze kterého plyne, že orgán rozhodující o sankci má zvažovat charakter a závažnost tvrzeného pochybení a z něj plynoucí finanční ztrátu evropských fondů, ale i jako rozporné s aktuální rozhodovací praxí, která uzavírá, že je nutné vzít v potaz všechny výše uvedené proměnné při stanovení korekce. Z opatření ani z napadeného rozhodnutí však dle žalobkyně neplyne, že by byla zvažována korekce v jiné výši.
11. Závěrem podané žaloby žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí a opatření zrušil.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 13. 11. 2023 nad rámec odůvodnění napadeného rozhodnutí k *první skupině žalobních námitek* konstatoval, že dle § 99 odst. 1 ZZVZ může v nadlimitním režimu zadavatel změnit nebo doplnit zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci před uplynutím lhůty pro podání žádosti o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. Takováto změna nebo doplnění zadávací dokumentace musí být uveřejněna nebo oznámena dodavatelům stejným způsobem jako zadávací podmínka, která byla změněna nebo doplněna. Zahájení otevřeného řízení v nadlimitním režimu veřejné zakázky probíhá dle § 56 ZZVZ odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění způsobem podle § 212 ZZVZ, kterým se vyzývá neomezený počet dodavatelů k podání nabídky. Podle § 212 odst. 4 ZZVZ je zadavatel v případě změny informací uvedených ve formuláři povinen odeslat opravný formulář. Systematickým výkladem ZZVZ tak lze dovodit, že žalobkyně byla povinna změnu zadávacích podmínek spočívající v prodloužení lhůty pro podání nabídek s ohledem na nadlimitní režim předmětné zakázky uveřejnit prostřednictvím příslušných formulářů ve VVZ a TED, a to před uplynutím stanovené lhůty. Opačný postup zvolený žalobkyní mohl poškodit oprávněné zájmy všech potenciálních účastníků, kteří by bývali svoji nabídku zaslali, pokud by se včas prostřednictvím VVZ a TED dozvěděli, že byla lhůta pro podání nabídek prodloužena, což je právě podstatou vytýkaného protiprávně diskriminačního a netransparentního jednání žalobkyně. Evidentním smyslem úpravy § 99 ZZVZ je umožnit dodavatelům seznámit se ještě během soutěžní lhůty se změnami nebo doplněními zadávací dokumentace. To, že žalobkyně formálně po skončení zadávacího řízení uvedla termíny ve VVZ a TED na pravou míru, není dle názoru žalovaného s ohledem na nutnost výše uvedeného systematického výkladu příslušných ustanovení ZZVZ relevantní.
13. Ke *druhému okruhu žalobních námitek* žalovaný poukázal na skutečnost, že stanovená korekce byla v souladu s Rozhodnutím EK, které je již konstruováno tak, aby princip proporcionality zohledňovalo. Zároveň došlo ke snížení korekce, když základní výše korekce činí 10 %, zatímco v opatření byla korekce stanovena pouze ve výši 5 %, a to z důvodu, že v daném případě došlo k uveřejnění prodloužení lhůty pro podání nabídek jinými prostředky (na profilu zadavatele). Ve zbytku žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Další podání účastníků

14. V podání ze dne 6. 12. 2023 žalobkyně zopakovala, že žalovaný neprovedl správní uvážení a posouzení závažnosti porušení ZZVZ v rámci uložení odpovídající korekce. Rozhodnutí o poskytnutí dotace v příloze č. 2 v části A v kapitole II. v tabulce stanovuje dvě úrovně sankce. První úroveň sankce je sankce ve výši 5 % a druhá úroveň sankce je sankce ve výši 10 %, přičemž první úroveň (5 %) se udělí, pokud došlo k uveřejnění jiným vhodným způsobem a druhá úroveň (10 %) se udělí, pokud nedošlo k uveřejnění vůbec. Pokud tedy žalovaný vykládá sankci jako rozpětí 5 % až 10 %, tak se jedná dle žalobkyně o zcela nesprávný výklad, jelikož každá z úrovní odpovídá jiné situaci. Žalovaný jako nejvíce přílehlavou shledal první úroveň sankce ve výši 5 %, avšak již neučinil odůvodněnou úvahu, zda porušení představuje potenciální finanční dopad. Žalobkyně v této souvislosti poukázala na čl. VI Rozhodnutí o poskytnutí dotace v příloze č. 2 část A kapitola I., kde se uvádí: „*Závažnost porušení je posuzována zejména z hlediska jeho skutečného nebo možného vlivu na výsledek výběrového/zadávacího řízení, z hlediska míry porušení základních zásad zadávání veřejných*“

zakázek a z hlediska míry porušení principů hospodárnosti, efektivit a účelnosti při vynakládání veřejných prostředků. Porušení je nutno považovat za závažné především v případech, kdy v jeho důsledku došlo k odrazení potenciálních dodavatelů od účasti ve výběrovém/zadávacím řízení nebo k zadání veřejné zakázky jinému dodavateli, než kterému měla být zadána.“ Žalobkyně dále v podané replice upozornila na nále z Ústavního soudu ze dne 18. 10. 2023, sp. zn. III. ÚS 1344/23, vyzdvihující význam správního uvážení při krácení dotace. Závěrem žalobkyně setrvala na podané žalobě a zopakovala, aby soud opatření a napadené rozhodnutí zrušil.

VI. Jednání před soudem

15. Při jednání konaném dne 25. 4. 2025 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
16. Žalobkyně v průběhu ústního jednání zopakovala svá žalobní tvrzení a zdůraznila, že všichni účastníci zadávacího řízení o posunu lhůt byli informováni přes portál profilu zadavatele. Žádný uchazeč tak nebyl zkrácen a není zde žádný uchazeč, který chtěl podat nabídku a nepodal ji, či si stěžoval, že nebyl informován. Podmínka finančního dopadu proto nebyla dle žalobkyně splněna. Dále žalobkyně upozornila na nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dle žalobkyně se žalovaný chybně domníval, že sankce uvedená v Rozhodnutí o poskytnutí dotace je interval 5 až 10 %, neboť jsou stanoveny přesné sazby krácení. Žalovaný však měl přihlídnout k materiální nezávažnosti. Žalobkyně dále uvedla, že ZZVZ stanoví povinnost publikace, ale nestanoví žádnou konkrétní lhůtu. Závěrem žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí a opatření zrušil.
17. Žalovaný v rámci jednání před soudem odkázal na napadené rozhodnutí a na vyjádření k žalobě a zopakoval podstatné skutečnosti v nich uvedené. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
18. Návrhy na provedení dokazování soud zamítl, neboť se předně jednalo o listiny, které jsou součástí správního spisu, z něhož soud při přezkumu napadeného rozhodnutí obligatorně vychází (*Opatření Ministerstva životního prostředí České republiky č. j.: MZP/2023/330/35 ze dne 9. února 2023; Námitky proti opatření Ministerstva životního prostředí ze dne 24. února 2023; Rozhodnutí Ministra životního prostředí č. j.: MZP/2023/330/490 ze dne 21. července 2023; Rozhodnutí Řídícího orgánu Operačního programu Životní prostředí 2014-2020 o poskytnutí dotace č. 115D314021490, včetně pozdějších změn; Oznámení o navržení finanční opravy č. j.: SFZP 281709/2022 ze dne 7. listopadu 2022; Vyjádření k oznámení o navržení finanční opravy ze dne 18. listopadu 2022*). Dále se jednalo o návrhy důkazů, které soud shledal pro posouzení věci nadbytečnými (*Zadávací dokumentace veřejné zakázky na dodávky s názvem „Sušárna čistírenských kalů na ČOV Šumperk – část 1 Dodávka a servis technologie“ ze dne 8. června 2021; Smlouva o dílo a servisní smlouva uzavřená s vybraným dodavatelem dne 14. února 2022; Oznámení o zahájení veřejné zakázky odeslané do Věstníku veřejných zakázek a do Ústředního věstníku Evropské unie dne 8. června 2021; Formulář F14 ev. č. F2021-040515 odeslaný dne 29. října 2021, uveřejněný dne 1. listopadu 2021; Formulář F14 ev. č. F2021-040516 odeslaný dne 29. října 2021, uveřejněný dne 1. listopadu 2021; Formulář F14 ev. č. F2021-040517 odeslaný dne 29. října 2021, uveřejněný dne 1. listopadu 2021*), neboť se vztahují ke skutečnostem, které nejsou v posuzovaném případě mezi účastníky sporné. Při přezkumu napadeného rozhodnutí tak soud vycházel ze spisového materiálu, jehož obsah s ohledem na právní názor soudu k rozhodnutí věci zcela postačoval. Správním spisem se dokazování

neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování druhostupňového správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
21. Žalobkyně podala dne 20. 1. 2020 žádost o podporu projektu reg. č. CZ.05.3.29/0.0/0.0/19_126/0011519 s názvem „Sušárna čistírenských kalů na ČOV Šumperk“ v rámci operačního programu životní prostředí 2014-2020. Dne 7. 9. 2020 bylo v souladu s ustanovením § 14 rozpočtových pravidel vydáno Rozhodnutí o poskytnutí dotace.
22. V rámci projektu byla zadavatelem vyhlášena nadlimitní veřejná zakázka na dodávky, zadávaná v otevřeném řízení, s názvem: Sušárna čistírenských kalů na ČOV Šumperk – část 1 Dodávka a servis technologie.
23. V oznámení o zahájení veřejné zakázky, odeslaném do VVZ a TED dne 8. 6. 2021, a v zadávací dokumentaci uveřejněné na profilu zadavatele, žalobkyně stanovila lhůtu pro podání nabídek na 21. 7. 2021 do 10.00 hod. Tuto lhůtu žalobkyně opakovaně postupně prodloužila až do 12. 8. 2021 do 13:00 hod. Informace o jednotlivých prodlouženích lhůty pro podání nabídek byla ve všech případech (prodloužení lhůty z 23. 7. 2021 na 9. 8. 2021 do 10:00 hod.; z 9. 8. 2021 do 11. 8. 2021 do 10:00 hod. a z 11. 8. 2021 do 12. 8. 2021 do 13:00 hod) zjevná pouze z profilu zadavatele.
24. Žalobkyně byla v informaci o výsledku interim kontroly upozorněna, že se dopustila porušení ZZVZ, když neodeslala ke zveřejnění opravné formuláře do VVZ a TED s tím, že identifikované porušení již nelze zhojit jinak, než případným zrušením zadávacího řízení a že nezrušením zadávacího řízení se vystavuje riziku uložení finanční opravy.
25. Poté žalobkyně odeslala dne 29. 10. 2021 do VVZ a TED opravné formuláře k oznámení shora uvedených tří postupně provedených změn lhůty pro podání nabídek. Prostřednictvím formuláře F14 ev. č. F2021-040515 tak bylo dne 1. 11. 2021 uveřejněno prodloužení lhůty pro podání nabídek z 23. 7. 2021 do 9. 8. 2021 do 10:00 hod., prostřednictvím formuláře F14 ev. č. F2021-040516 bylo dne 1. 11. 2021 uveřejněno prodloužení lhůty pro podání nabídek z 9. 8. 2021 do 11. 8. 2021 do 10:00 hod. a konečně prostřednictvím formuláře F14 ev. č. F2021-040517 bylo dne 1. 11. 2021 uveřejněno prodloužení lhůty pro podání nabídek z 11. 8. 2021 do 12. 8. 2021 do 13:00 hod.
26. Následně uzavřela žalobkyně dne 14. 2. 2022 s vybraným dodavatelem kupní smlouvu, dle které cena předmětné veřejné zakázky činila 91 951 500 Kč bez DPH.

27. O navržené korekci byla žalobkyně vyrozuměna oznámením o navržení finanční opravy ze dne 7. 11. 2022, č. j. SFZP 281709/2022 (dále jen „oznámení“), kde byla informována o porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, neboť porušila zásadu transparentnosti, zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace podle § 6 odst. 1, 2 ZZVZ a dále povinnost podle § 99 odst. 1 ZZVZ, když u nadlimitní veřejné zakázky souběžně s provedením změny lhůty pro podání nabídek neodeslala změnové formuláře ke zveřejnění změny do VVZ ani do TED.
28. Žalobkyně se k oznámení vyjádřila písemným podáním ze dne 18. 11. 2022, ve kterém uložení finanční opravy odmítla. Následovalo vydání opatření a poté vydání napadeného rozhodnutí, jak je již uvedeno shora.
29. Soud o věci uvažil následovně.
30. V první řadě soud ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí některou z vad, jejichž existenci je povinen zkoumat z úřední povinnosti ve smyslu § 76 s. ř. s. Protože soud neshledal důvody pro to, aby zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, které by bránily jeho přezkoumání v rozsahu namítaných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009–84), přikročil k vlastnímu přezkumu rozhodnutí v mezích žalobkyní uplatněných námitek.
31. V první části žaloby žalobkyně namítala, že se nedopustila vytýkaného porušení spočívajícího v nezveřejnění změny lhůty k podání nabídek ve VVZ a TED, neboť jednak tak učinila, když oznámení změny lhůty pro podání nabídek do VVZ a TED dne 29. 10. 2021 odeslala, a druhá právním předpisem není stanovena žádná konkrétní lhůta, ve které má ke splnění povinnosti oznámit prodloužení lhůty pro podání nabídek ve VVZ a TED dojít.
32. V nyní posuzované věci není mezi stranami sporné, že žalobkyně zveřejnila opravné formuláře F14 ve VVZ a v TED až po uplynutí lhůty pro podání nabídek. Sporná je otázka, zda tak žalobkyně byla povinna učinit před uplynutím lhůty pro podání nabídek a zda tento její postup mohl mít vliv na okruh potenciálních dodavatelů.
33. Dle obsahu spisového materiálu ke korekci výše dotace došlo v případě žalobkyně z důvodu porušení § 6 odst. 1 a 2 ZZVZ, dle kterých „[z]adavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti“ a „[v]e vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace“, neboť žalobkyně nepostupovala v souladu s § 99 odst. 1 ZZVZ, dle něhož „[z]adávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci může zadavatel změnit nebo doplnit před uplynutím lhůty pro podání žádosti o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. Změna nebo doplnění zadávací dokumentace musí být uveřejněna nebo oznámena dodavatelům stejným způsobem jako zadávací podmínka, která byla změněna nebo doplněna.“ Dle § 212 odst. 4 ZZVZ platí, že „[v] případě změny informací uvedených ve formuláři je zadavatel povinen odeslat opravný formulář.“
34. Za uvedené porušení byla žalobkyni uložena korekce ve výši 5 % z celkové částky dotace, když pochybení žalobkyně bylo zařazeno do kategorie nesrovnalostí uvedené pod č. 6 Rozhodnutí EK – „[n]euveřejnění prodloužených lhůt pro podání nabídek [...]“. Nesrovnalost č. 6 je v Rozhodnutí EK popsána následovně: „[p]očáteční lhůty pro podání nabídek (nebo podání žádosti o účast) byly správné v souladu s platnými ustanoveními, ale byly prodlouženy bez odpovídajícího zveřejnění v souladu s příslušnými předpisy (tj. zveřejněním v Úř. věst. EU), ale zveřejnění (prodloužených lhůt) bylo provedeno jinými prostředky [...]“.

35. Žalobkyně se dopustila zároveň porušení č. 6 přílohy č. 2 k Rozhodnutí o poskytnutí dotace: „[n]euveřejnění prodloužení lhůty pro podání nabídek, předběžných nabídek nebo žádostí o účast“, popsaného následovně: „[z]adavatel v průběhu výběrového/zadávacího řízení prodloužil lhůtu pro podání nabídek, předběžných nabídek nebo žádostí o účast, aniž by tuto skutečnost uveřejnil způsobem stanoveným v zákoně nebo v Pokynech OPŽP, příp. v dokumentu Zadávání VZ v OPŽP, resp. způsobem, jakým bylo zahájeno výběrové/zadávací řízení, [...]“.
36. Zadávání veřejných zakázek je dle § 6 ZZVZ ovládáno zásadou transparentnosti. K naplnění této zásady pak dochází zejména tím, že je oznámení o zahájení zadávacího řízení zveřejněno odpovídajícím způsobem ve smyslu § 212 ZZVZ, umožňujícím otevřenou hospodářskou soutěž, a splněním dalších oznamovacích povinností ze strany zadavatele (Jelínek, K., Dědek, V., Šlesinger, J., Staňo, R. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Praktický komentář. Wolters Kluwer). Současně je nutné si uvědomit, že zadávací řízení je vysoce formalizovaným procesem s tím, že v jeho rámci musí zadavatelé plnit zákonem stanovené podmínky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2019, č. j. 4 As 380/2018-31).
37. Po zevrubném posouzení věci soud nepřisvědčil názoru žalobkyně ohledně neexistence lhůty ke zveřejnění změn zadávací dokumentace. Dle § 99 odst. 1 ZZVZ musí být změny zadávací dokumentace uveřejněny nebo oznámeny dodavatelům stejným způsobem jako zadávací podmínka, která byla změněna či doplněna. Podle ustanovení § 212 odst. 1 ZZVZ je zadavatel povinen k odeslání uveřejnění dle ZZVZ použít formuláře podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo formuláře podle prováděcího právního předpisu. V případě nadlimitní veřejné zakázky odešle zadavatel dle ustanovení § 212 odst. 3 písm. b) ZZVZ formulář elektronicky do VVZ a TED. Povinnost učinit tak před uplynutím lhůty pro podání nabídek je zjevná, neboť právě prostřednictvím těchto věstníků potenciální dodavatelé veřejné zakázky vyhledávají. Informovat potenciální dodavatele o veřejné zakázce až po uplynutí lhůty pro podání nabídek do této veřejné zakázky je v rozporu s pravidly elementární logiky.
38. Tentýž závěr vyplývá i z odborné komentářové literatury (ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 99 [Změna nebo doplnění zadávací dokumentace]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 761.): „pokud jde o okamžik odeslání opravného formuláře k uveřejnění do VVZ a do TED, kterým bude reagováno na provedenou změnu či úpravu zadávací dokumentace, [...] Autoři komentáře k tomuto uvádí, že je na rozhodnutí každého zadavatele, zda bude postupovat rizikově a odešle opravný formulář k uveřejnění do VVZ a do TED těsně před koncem lhůty pro podání nabídek či žádostí o účast; autoři komentáře se přiklání k tomu, **aby zadavatel provedl změnu či úpravu zadávací dokumentace a informaci k ní odeslal k uveřejnění s dostatečným předstihem před koncem příslušné lhůty, tak aby opravný formulář byl uveřejněn ve VVZ a v TED před samotným koncem příslušné lhůty.**“ (důraz doplněn soudem.)
39. V nyní posuzovaném případě nejen že žalobkyně neodeslala změnové formuláře k uveřejnění do VVZ a do TED před koncem původních lhůt pro podání nabídek, ale neučinila tak dokonce ani v průběhu prodloužených lhůt. Prakticky se tak mohli potenciální dodavatelé seznámit s existencí předmětné veřejné zakázky jen v rámci původně stanovené lhůty běžící do 21. 7. 2021. Potenciální dodavatelé, kteří se o existenci této veřejné zakázky

v původně stanovené lhůtě dozvěděli, poté sledovali, resp. mohli sledovat profil zadavatele, kde žalobkyně prodloužení lhůt k podání nabídek postupně oznamovala. Pokud by však kterýkoliv z potenciálních dodavatelů při zjišťování informací o vhodných veřejných zakázkách z VVZ a TED objevil předmětnou veřejnou zakázku až v době po 21. 7. 2021 (resp. těsně před tímto datem), již by nabídku nepodával, neboť by se (mylně) domníval, že lhůta pro podání nabídek již uplynula, či je pro svou krátkost pro zpracování nabídky již nedostačující. Jakékoliv zveřejnění změnových formulářů ve VVZ a TED více než dva a půl měsíce po uplynutí konečné lhůty pro podání nabídek je z hlediska naplnění zásady transparentnosti již bez významu.

40. Soud se ztotožnil rovněž s argumentací žalovaného podepřenou důvodovou zprávou k ZZVZ, která je zcela legitimním podpůrným prostředkem k výkladu práva. Rovněž dle Nejvyššího správního soudu je jazykový výklad pouze o prvotním přiblížení se k obsahu právní normy (srov. též nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97). Mezi další základní výkladové metody patří např. výklad systematický, historický, teleologický. Zároveň je třeba dodat, že *„vzájemný vztah mezi jednotlivými výkladovými metodami nesmí být podle soudu nahodilý – žádná z těchto výkladových metod nemůže mít sama o sobě přednost před ostatními, nýbrž musí být užity jako dílčí nástroje pro hledání takového výkladu zákona, který co nejvíce odpovídá hodnotám, na nichž je založen moderní ústavní stát, a principům, jimiž je veden.“* (viz rozsudek NSS ze dne 16. 10. 2008, č. j. 7 Afs 54/2006-155, č. 1778/2009 Sb. NSS, bod 50).
41. Dle důvodové zprávy k ZZVZ *„[v] nadlimitním režimu platí, že pokud zadavatel hodlá změnit nebo doplnit zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci, musí takovou změnu nebo doplnění uveřejnit nebo oznámit dodavatelům (tj. oznámit dodavatelům uveřejnění změny nebo doplnění) stejným způsobem jako původní (tj. doplňovanou) zadávací dokumentaci (například lhůta pro podání nabídek stanovená ve formuláři o zahájení zadávacího řízení musí být oznámena na oprávněném formuláři; pokud dojde ke změně technických podmínek v zadávací dokumentaci, která je uveřejněna na profilu zadavatele, musí být změna rovněž uveřejněna na tomto profilu) a zároveň před uplynutím příslušné lhůty k podání nabídek, předběžných nabídek nebo žádostí o účast.“* (důraz doplněn soudem.)
42. Uvedené závěry lze podložit i periodikem Veřejné zakázky č. 6/2022, kde je v článku „Lhůta pro podání nabídek“ na straně 46 - 49 k situaci, kdy zadavatel uveřejnil na svém profilu Vysvětlení zadávací dokumentace, jímž byla podruhé prodloužena lhůta pro podání nabídek, aniž by tuto změnu zadávacích podmínek uveřejnil ve VVZ a TED, mimo jiné konstatováno: *„potenciální dodavatelé se mohli při zjišťování informací o vhodných veřejných zakázkách z VVZ a TED mylně domnívat, že lhůta pro podání nabídek v době jejich přístupu do VVZ a TED již uplynula nebo je pro zpracování nabídky již nedostačující (aniž by zjišťovali podrobnější informace na profilu zadavatele), a o veřejnou zakázku ztratili zájem. Pochybení zadavatele tak nebylo posouzeno jako formální povahy, když mohlo mít vliv na účast dodavatelů v dotčeném zadávacím řízení.“* (důraz doplněn soudem.)
43. Soud proto na základě shora uvedené argumentace uzavírá, že změnový formulář musí být uveřejněn ve VVZ a v TED před uplynutím příslušné lhůty pro podání nabídek; v opačném případě ztrácí jeho uveřejnění své opodstatnění.
44. Žalobkyně nezveřejněním změny lhůty k podání nabídek v oficiálních věstnících, tj. ve VVZ a TED, postupovala v rozporu s § 212 ZZVZ, což mohlo mít vliv na účast potenciálních

dodavatelů a výběr nejvhodnějšího dodavatele v předmětném zadávacím řízení. Lhůta pro podání nabídek byla na profilu zadavatele po poslední změně stanovena do 12. 8. 2021. Žalobkyně odeslala opravné formuláře k oznámení shora uvedených tří postupně provedených změn lhůty do VVZ a TED až dne 29. 10. 2021, přičemž tyto změny byly ve VVZ a TED uveřejněny dne 1. 11. 2021, tedy více než dva a půl měsíce po uplynutí konečné lhůty pro podání nabídek. Argumentace žalobkyně, že změny lhůty pro podání nabídek byly uveřejněny na profil zadavatele a že všechny nabídky byly podány až v době posledního prodloužení lhůty pro podání nabídek na vyslovených závěrech ničeho nemění, neboť potenciální dodavatelé primárně nesledují profily každého jednoho zadavatele, nýbrž vhodné veřejné zakázky vyhledávají právě prostřednictvím k tomu určených věstníků veřejných zakázek – VVZ a TED. Nelze proto vyloučit, že by včasné uveřejnění informace o prodloužení lhůty ve VVZ a TED mělo vliv na rozhodovací proces dalších potenciálních dodavatelů, kteří by se v důsledku vědomosti o prodloužení lhůty nakonec rozhodli o předmětnou veřejnou zakázku ucházet.

45. K obdobným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 7. 7. 2023, č. j. 10 Afs 271/2021-36, v němž uvedl, že „*lhůta, ve které má dodavatel nabídku podat, je přitom pro něj zásadní – ať už začal nabídku chystat před změnou, nebo se pro účast v zadávacím řízení rozhodne právě až na základě změněné dokumentace. Dodavatel potřebuje znát lhůtu současně s podmínkami, za nichž se má o zakázku ucházet, aby mohl ověřit své kapacity a vyhodnotit, zda zvládne připravit nabídku včas. Není-li prodloužení lhůty zveřejněno současně se změnou dokumentace, může se stát, že dodavatel, který by měl za nových podmínek o zakázku jinak zájem, se přesto rozhodne zadávacího řízení neúčastnit, protože není schopen nabídku zpracovat v původní lhůtě. Neprodloužení lhůty však může dopadnout i na dodavatele, který měl o zakázku zájem za původních podmínek. Pokud začal připravovat podklady podle původní dokumentace, po její změně může na nabídku rezignovat, protože usoudí, že stále platí původní lhůta, v níž by už nestihl své podklady přizpůsobit novým požadavkům zadavatele.*“ (viz rovněž rozsudek zdejšího soudu ze dne 31.01.2025, č. j. 5 A 21/2024–58).
46. Z tohoto důvodu se jedná o zásadní porušení, nikoliv formální povahy, kdy nezveřejněním změny lhůty k podání nabídek v době před skončením této lhůty došlo k porušení zásady transparentnosti a přiměřenosti a rovněž zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace ve smyslu § 6 odst. 1 a 2 ZZVZ.
47. Poukazuje-li žalobkyně na skutečnost, že se proti jejímu postupu nikdo z dodavatelů nebránil podáním námitek, k tomu městský soud v souladu se stanoviskem žalovaného uvádí, že neuplatnění námitek nemůže sloužit jako ukazatel zákonnosti postupu žalobkyně. Uplatnění či neuplatnění námitek je totiž na uvážení každého z uchazečů o veřejnou zakázku, přičemž se jedná o jejich právo, nikoliv povinnost případné námitky podat.
48. Soud proto námitky žalobkyně uvedené v první části žaloby neshledal důvodnými.
49. Žalobkyně v rámci *druhé části žaloby* namítala, že nedošlo ke zohlednění, zda mohlo mít porušení povinnosti zveřejnit změnu lhůty k podání nabídek ve VVZ a TED potenciální finanční dopad a je tak vůbec přípustné uvažovat o uložení finanční opravy. Ani s touto částí žalobní argumentace se soud nemohl ztotožnit. V opatření i v napadeném rozhodnutí je uvedeno, že v důsledku nezveřejnění změny lhůty pro podání nabídek v příslušných věstnících se potenciální dodavatelé mohli rozhodnout k nepodání nabídek, neboť měli za to, že lhůta k podání nabídek již uplynula, nebo brzy uplyne. Poté je zřejmé, že potenciální

dodavatelé mohli přijít s výhodnější nabídkou a potenciální finanční dopad je bezesporu myslitelný. Soud proto shledal i závěry správních orgánů ve vztahu k zohlednění finančního dopadu porušení ZZVZ dostatečnými a přezkoumatelnými.

50. Žalobkyně dále namítla, že žalovaný v rámci opatření neodůvodnil výši uložené korekce a její přiměřenost (proporcionalitu) ve vztahu ke konkrétnímu porušení, kterého se měla žalobkyně dopustit, a ani ministr v napadeném rozhodnutí tuto vadu na základě námitky žalobkyně proti opatření nezhojil a o jiné výši korekce neuvažoval.
51. Nejprve je nutno vymezit, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je správní řízení „ovládáno zásadou jednotnosti řízení. Tato zásada znamená, že řízení představuje jeden celek až do vydání rozhodnutí a pojímá se dohromady (ve svém komplexu). Jako jeden celek jsou vnímána též všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení (srov. např. rozsudek ze dne 15. 3. 2017, čj. 5 Azs 270/2016-39). V zásadě tedy není vyloučeno, aby odvolací správní orgán napravil vady řízení před správním orgánem prvního stupně. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 10. 2004, čj. 5 Afs 16/2003-56, a rozsudky ze dne 28. 12. 2007, čj. 4 As 48/2007-80, ze dne 26. 3. 2008, čj. 9 As 64/2007-98, či ze dne 29. 11. 2012, čj. 4 Ads 97/2012-66), případné nedostatky odůvodnění prvostupňového rozhodnutí mohou být napraveny druhostupňovým rozhodnutím, jelikož rozhodnutí správních orgánů prvního a druhého stupně tvoří jeden celek. To platí tím spíše, když odvolací orgán vychází ze stejného spisového materiálu, resp. stejných skutkových zjištění jako správní orgán prvního stupně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2017, čj. 7 Azs 86/2017-33)“ (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 3. 2019, č. j. 1 Azs 459/2018-26). Jakkoliv se uvedené vztahuje ke správním rozhodnutím, kterým opatření dle rozpočtových pravidel není, je zapotřebí i na „opatření poskytovatele dotace dle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel klást určité formální a obsahové nároky, aby se proti němu mohl příjemce dotace účinně bránit námitkami postupem dle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2024, č. j. 4 Afs 257/2023-36). Soud proto na odůvodnění výše uložené korekce v opatření nahlížel ve spojení s odůvodněním výše korekce v rámci napadeného rozhodnutí.
52. Městský soud připomíná, že krácení dotace z důvodu porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek není sankcí, která by vyplývala z odpovědnosti žalobkyně jako zadavatele za přestupek podle ZZVZ. V této souvislosti pak městský soud poukazuje rovněž na to, že „nevyplacení dotace či odvod za porušení rozpočtové kázně není sankcí trestní povahy, proto se stěžovatelka nemůže dovolávat principů správního trestání“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2021, č. j. 1 Afs 437/2019-46). Správní orgány se proto nemusely zabývat otázkou výše korekce v takových podrobnostech, jako by tomu bylo v případě ukládání trestu za přestupek.
53. Jakkoliv lze žalobkyni přisvědčit, že v rámci části opatření a napadeného rozhodnutí, přímo se vztahující ke korekci výše dotace, není výslovně uvedeno, jaká hlediska vzali žalovaný a ministr v potaz, plynou tato hlediska z obsahu opatření a napadeného rozhodnutí jako celku. Soud nepopírá, že žalovaný měl možnost uložit žalobkyni korekci i v jiné výši než 5 % (jak je uvedeno rovněž v žalobkyní vzpomínané judikatuře Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu), musel by však pro takový postup shledat důvody a přezkoumatelně s nimi žalobkyni seznámit. V posuzovaném případě žalovaný (a následně rovněž ministr) zřetelně vymezil, v čem spočívá porušení ZZVZ, kterého se žalobkyně dopustila, a toto

porušení jednoznačně podřadil pod příslušnou kategorii nesrovnalostí dle Rozhodnutí o poskytnutí dotace a Rozhodnutí EK. Z úvahy žalovaného a ministra neplyne, že by shledali jakékoliv důvody pro uložení korekce v jiné výši. Soud se s jejich závěry ztotožňuje, neboť rovněž neshledal na porušení, kterého se žalobkyně dopustila, žádné speciální okolnosti, které by uložení nižší korekce odůvodňovaly.

54. Konkrétně žalovaný v opatření vymezil, že „[k]e způsobu stanovení korekce lze uvést, že za identifikované pochybení byla ze strany ZS OPŽP navržena finanční oprava ve snížené sazbě 5 %, kdy toto pochybení bylo podřazeno podle Rozhodnutí EK pod druh nesrovnalosti č. 6 - Neuveřejnění prodloužených lhůt pro podání nabídek nebo Neprodloužení lhůt pro podání nabídek, resp. podle Přílohy č. 2 k Rozhodnutí k Rozhodnutí o poskytnutí dotace (dále jen „Příloha č. 2 k Rozhodnutí“) pod typ porušení č. 6 – Neuveřejnění prodloužení lhůty pro podání nabídek, předběžných nabídek nebo žádostí o účast nebo neprodloužení této lhůty při nedodržení stanovené lhůty pro poskytnutí vysvětlení, přičemž bylo ZS OPŽP zohledněno, že ačkoli prodloužení lhůty pro podání nabídek nebylo uveřejněno způsobem stanoveným v zákoně, došlo k uveřejnění jinými prostředky, resp. jiným vhodným způsobem.“ [...] Zadavatel **nepředložil nové skutečnosti a neuvedl žádné argumenty, které by odůvodňovaly upuštění od finanční opravy.**“ (důraz doplněn soudem.)
55. K námitce žalobkyně (podané proti opatření) se výši korekce dotace zabýval i ministr v rámci napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že „byla rovněž obsahově vypořádána již v napadeném opatření, když v něm ŘO OPŽP provedl správní úvahu v jejímž rámci shledal důvody pro snížení finanční opravy a uplatnil je (zejména se jednalo o zveřejnění prodloužení lhůty pro podání nabídek na profilu zadavatele), neboť s ohledem na zachování rovného přístupu k příjemcům dotace a v rámci ustálené rozhodovací praxe stanovil sníženou finanční opravu ve výši 5 % (zatímco pro běžná pochybení je korekce určena na 10 %). Lze tak mít za to, že ŘO OPŽP respektoval zásadu přiměřenosti v rámci uvedené správní úvahy, když v ní zvážil charakter a závažnost daného pochybení.“
56. Přestože argumentace ministra o korekci ve výši 10 % dotace pro běžná pochybení, kdy v nyní posuzovaném případě byla korekce „snížena“ na 5 %, se může jevit jako na první pohled zavádějící, je z obsahu napadeného rozhodnutí evidentní, že touto sníženou korekcí byla míněna korekce ve výši 5 %, která je výslovně uvedena v Rozhodnutí o poskytnutí dotace a Rozhodnutí EK, kdy přímo v těchto dokumentech je přihlédnuto ke zveřejnění změny zadávací dokumentace jiným způsobem (například na profilu zadavatele). Jiné důvody pro korekci v jiné výši nebyly v daném případě shledány.
57. Dle stanoviska městského soudu tedy odůvodnění výše korekce dotace, uvedené v opatření a v napadeném rozhodnutí představuje logický a přezkoumatelný právní názor dotačních orgánů. Jakkoliv žalobkyně nemusí s odůvodněním opatření a napadeného rozhodnutí souhlasit, absenci odůvodnění ve smyslu namítaném žalobkyní soud neshledal a rovněž tuto námitku proto vyhodnotil jako nedůvodnou.
58. Nad rámec shora uvedeného soud k žalobním námitkám poznamenává, že shodná argumentace byla žalobkyní uplatněna již ve vyjádření k oznámení o navržení finanční opravy a rovněž v podaných námitkách proti opatření, přičemž žalovaný i ministr se s touto argumentací žalobkyně řádně a komplexně vypořádali v odůvodnění opatření a napadeného rozhodnutí. Jelikož soud považuje tato vypořádání za věcně správná a zákonná, ve zbytku odkazuje na odůvodnění opatření a napadeného rozhodnutí, neboť smyslem soudního

přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 3. 2013, č.j. 2 Afs 37/2012-47, a ze dne 30. 6. 2014, č.j. 8 Azs 71/2014-49). Tuto praxi aproboval i Evropský soud pro lidská práva ve věci Helle proti Finsku (rozhodnutí ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 - 60), jakož i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2011, sp. zn. II. ÚS 752/10 a ze dne 6. 6. 2013, sp. zn. II. ÚS 2454/12, usnesení ze dne 4. 7. 2012, sp. zn. III. ÚS 1972/12, usnesení ze dne 14. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2266/12 atd.).

VIII. Závěr a náklady řízení

59. Na základě všech shora uvedených skutečností městský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
60. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byl úspěšný žalovaný, kterému však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. dubna 2025

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu